

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπεριόδου θὰ περιλαμβάνῃ ἄσματα, τὰ ὅποια θὰ ἐκτελεσθοῦν ἀπὸ τὸ μουσικὸν τμήμα τῆς Ἑταιρείας. Κατόπιν θὰ ἀπαγγεῖλθοῦν ὑπὸ δύο μελῶν τοῦ δραματικοῦ ὁ ὕμνος πρὸς τὴν Ἀρτέμιδα τῶν δύο κορυφαίων νεανίδων τοῦ χοροῦ τῆς ἐ' πράξεως τῆς «Ἰφιγενείας», καὶ ποιήματα τοῦ ποιητοῦ Γαλλιστί, ὡς καὶ δύο ποιήματά του κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Μαλακάση.

★

Ὁλόκληρον τὸ πνευματικὸν Βερολῖνον συγκεντρώνεται ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τοῦ Κλάιστ εἰς τὴν Βανζέε, ὅπου ὁ τάφος τοῦ ποιητοῦ. Ἀπηγγέλθωσαν ἐκλεκτὰ ἀποσπάσματα τῶν ἔργων του, καλλιτέχναι ἐψάλλαν ἔξοματά πρὸς τιμὴν του καὶ ὁ μουσικοσύνβουλος Ζάουερμαν ἐξεφώνησε ἀναμνηστικὸν λόγον.

Περὶ τοῦ Κλάιστ θὰ γράφωμεν εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος.

★

Ἐν Ρώμῃ παρεστάθη νέον ἔργον τοῦ Τεστονί, ἡ «Ἐπιτυχία», κωμωδία, ἡ ὅποια ἤρесе πολὺ. Εἶνε ἔργον ἐλαφρόν, καλογορευμένον, σατυρίζον τὴν ἐπαρχιακὴν Ἰταλικὴν ζωὴν.

— Εἰς τὸ θέατρον «Πολυθέαμα» ἐν Νεαπόλει ἐπαίχθη διὰ πρώτην φορὰν τὸ νέον μελόδραμα τοῦ μαέστρου Λουπαρίν ἡ «Νόρα», ἐπὶ στίχων τοῦ Μαρτσούρο. Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις ὑπῆρξεν ὅτι ἡ μουσικὴ τοῦ ἔργου εἶνε ἀρίστη, πρωτότυπος, ζωηρὰ καὶ εἰς τινα σημεῖα μελωδική.

— Εἰς τὸ Παρισίων θέατρον τῶν Τεχνῶν παρεστάθη νέον ἔργον, τὸ «Ψωμί», λαϊκὴ τραγωδία ἰσχυρῶς πραγματικότητος καὶ ποιήσεως συγχρόνως. Εἶνε ἔργον τοῦ Ἰακώβου Ρώσσελ καὶ ἐστέφθη ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας.

— Ἐπίσης ἐπέτυχε νέον δράμα τοῦ Βιὲρ Γκόλφ, ὁ «Ἀπαγορευθεὶς Ἔρως», δοθὲν εἰς τὸ «Gymnase» τῶν Παρισίων.

Λούλη Κρέμμερ

Ἡ δεσποινὶς Λούλη Κρέμμερ διακρίνεται διὰ τὴν ὥραιαν καὶ τεχνικὴν φωνήν της. Ἐπὶ ἔτη ἐδίδαξε καρποφόρως εἰς τὸ Ὁδεῖον Λότινερ, ἥδη δὲ κατήρτισε ἰδίαν σχολὴν Ὁδικῆς.

Εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ Παρνασοῦ ὁ «Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν» διωργάνωσε καὶ ἐφέτος ἀγορὰν καλλ. ἔργων. Ἐξετέθησαν 60 τοιαῦτα, ἄλλα πρὸς πώλησιν, καὶ ἄλλα προσωρισμένα διὰ λαχέων, ὅπερ θὰ ἐκκυβενθῇ μετὰ ἓνα μῆνα, ὅτε καὶ θὰ κλεισῇ διὰ προσεπεριόδου ἡ ἀγορά. Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῶν λαγῶν διατίθενται ὑπὲρ τοῦ Συνδέσμου.

★

Ὁ λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ κ. Ι. Ὀρφανίδης ὠμίλησεν ἐν τῷ «Παρνασσῷ» εὐφραδῶς περὶ Εἰρήνης καὶ πολέμου ἀπὸ φιλοσοφικῆς κοινωνικῆς καὶ ἱστορικῆς ἀπόψεως, ὑποστηρίζας ὡς εὐεργετικὴν τὴν ἀνάγκην τοῦ πολέμου.

★

Ὁ καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Αἰλλῆς ἐν Γαλλίᾳ κ. Μεδερικ Ντεφούρ ἔκαμε τρεῖς διαλέξεις περὶ τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ δράματος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς μουσικῆς.

Εἰς τὴν πρώτην διάλεξιν ὁ κ. Ντεφούρ ἔλαβεν ὡς θέμα μίαν παράστασιν τῆς «Ἀντιγόνης» τοῦ Σοφοκλέους κατὰ τοὺς κλασικοὺς χρόνους τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων. Ὁμίλησεν περὶ τοῦ ἔθνους τῆς παραστάσεως τραγωδιῶν κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Διονύσου καὶ ἐπέδειξεν εἰς τοὺς ἀκροατὰς τὸν φωτεινὰς προβολὰς τῶν σημερινῶν ἐρεσιπῶν τοῦ θεάτρου τοῦ Διονύσου καὶ τοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, ἀναπαραστήσας τὴν ἀπὸ σκηνῆς διδασκαλίαν τῶν ἀρχαίων ἀριστοτεχνισμῶν, τοὺς χοροὺς περὶ τὴν θυμὴν, τοὺς προσεκτικοὺς θεατὰς ἐπὶ τῶν ἀμφιθεατρικῶν ἐδωλίων, καὶ ὠμίλησεν ὠραυότατα περὶ τῆς ἀρχαίας θεατρικῆς κριτικῆς, κριτικοὶ τῆς ὁποίας ἦσαν ποιηταὶ καὶ φιλόσοφοι.

Ἡ δευτέρα διάλεξις τοῦ κ. Ντεφούρ εἶχεν ὡς θέμα μίαν παράστασιν τῶν «Ἀχαρνέων» τοῦ Ἀριστοφάνους εἰς τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας.

★

Κατὰ τὴν στατιστικὴν τοῦ «Δελτίου τοῦ διεθνούς βιβλιογραφικοῦ Ἰνστιτούτου» αἱ κυριώτεραι εὐρωπαϊκαὶ χώραι ἠορίθμουν τὸ 1908 τὰ ἑξῆς περιοδικά. Ἡ Γαλλία 8,940, ἡ Γερμανία 8,050, ἡ Ἀγγλία 4,329, ἡ Ἰταλία 3,068, τὸ Βέλγιον 2,023, ἡ Ρωσσία 1,661, ἡ Ἰσπανία 1,350, ἡ Ἑλβετία 1,332 καὶ ἡ Ὀλλανδία 1,402. Αἱ ἄλλαι χώραι τῆς Εὐρώπης ἔχουν ἀπὸ 19 (Βοσνία καὶ Ἑρζεγοβίνη) μέχρις 753. (Σουηδία). Τὰ ὀλιγότερα περιοδικὰ ἔχοντα μέρος εἶνε τὸ Σιάμ καὶ ἡ Γροιλανδία. Ἐχουν μίαν μόνον ἔκδοσιν. Το πρῶτον περιοδικὸν ἀντάξιον τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἦτο ἡ «Νιούβ Τόδνγκεν» ἐκδοθεῖσα τὸ 1605 εἰς τὴν Ἀμβέρσαν. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην μέχρι τοῦ 1800, ὁ περιοδικὸς τύπος ἐξεδίδετο σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Γαλλίαν, Γερμανίαν, Ἀγγλίαν, καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ἰδοὺ ἡ πρόσόδός του εἰς τὴν Γαλλίαν. Τὸ 1640 1 περιοδικόν, τὸ 1780 24, τὸ 1760 350, τὸ 1826 490, τὸ 1866 1640, τὸ 1872 2024, τὸ 1892 5600, τὸ 1898 6417, τὸ 1904 8270 καὶ τὸ 1908 8940.

★

Ὑποψήφιοι εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν διὰ τὴν κενωθεῖσαν ἔδραν ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀνρὺ Οὐσσά εἶνε μεταξὺ ἄλλων ὁ Πῶλ Ἀδάμ, ὁ μυθιστοριογράφος καὶ δημοσιολόγος, ὁ Ἀδόλφ Μπρισόν, διευθυντὴς τῶν «Annales» καὶ θεατρικὸς κριτικὸς τοῦ «Χρόνου», καὶ ὁ κ. Νολὰν ἑφορὸς τῶν Βερσαλλίων, ἀποτυχὼν εἰς προηγουμένην ἐκλογὴν καὶ πτωχώτερος πάντων.

★

Εἰς τὸ «Gymnase», εἰς ἀπογευματινὰς θὰ παιχθῇ τὸ «Καλὸ διαβόλακι», ἔργον εἰλημμένον ἀπὸ τὸ γνωστὸν μυθιστόρημα διὰ παιδιὰ τῆς κυρίας ντὲ Σεγκιό. Τὴν δραματοποίησιν τοῦ μυθιστορήματος ἐφιλοτέχνη τὰ δύο τρίτα τῆς οἰκογενείας Ροσσάν, δηλαδὴ ἡ κυρία Ροσσάν καὶ ὁ υἱὸς Μωρίς Ροσσάν.